

DOI: 10.34015/2523-4552.2025.4.18
УДК 342.951

*Циркуленко С. С.,
аспірант Харківського національного
університету внутрішніх справ
ORCID: 0000-0002-2945-9099*

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

У статті здійснено комплексний науково-теоретичний аналіз поняття та видів адміністративної діяльності патрульної поліції як ключового компонента реалізації правоохоронної функції держави. Визначено, що адміністративна діяльність патрульної поліції має системний характер і охоплює зовнішній (правоохоронний, забезпечувальний, юрисдикційний) та внутрішньоорганізаційний (управлінський, кадровий, регламентаційний) аспекти, що зумовлює її комплексність та багатовимірність. На основі узагальнення доктринальних підходів сформульовано авторське визначення адміністративної діяльності патрульної поліції як підзаконної виконавчо-розпорядчої діяльності, спрямованої на охорону прав і свобод людини, забезпечення публічної безпеки та правопорядку, запобігання й припинення правопорушень, забезпечення безпеки дорожнього руху, а також належну організацію роботи поліцейських підрозділів.

Надано класифікацію основних видів зовнішньої адміністративної діяльності патрульної поліції, серед яких: охорона прав і свобод людини, забезпечення публічної безпеки та порядку, реалізація заходів адміністративного примусу, адміністративно-юрисдикційна діяльність, надання допомоги громадянам. Особливу увагу приділено внутрішньоорганізаційній діяльності як необхідній умові ефективності зовнішніх правоохоронних заходів. Підкреслено роль нормативно-правового забезпечення, яке формує межі повноважень патрульної поліції та визначає стандарти правомірності, пропорційності і поваги до прав людини під час здійснення адміністративних заходів.

Результати дослідження дозволяють сформулювати цілісне уявлення про структурно-функціональний зміст адміністративної діяльності патрульної поліції, що має важливе значення для удосконалення правозастосовної практики та розвитку теорії сучасного адміністративного права.

Ключові слова: адміністративна діяльність, патрульна поліція, публічна безпека, правопорядок, адміністративно-юрисдикційна діяльність, адміністративний примус, внутрішньоорганізаційна діяльність, повноваження поліції, запобігання правопорушенням, охорона прав і свобод людини.

Постановка проблеми. Державою та суспільством на патрульну поліцію, як на суб'єкта реалізації правоохоронної функції держави,

покладено значний спектр завдань, основними серед яких є завдання у сфері охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, про-

тидії злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку; завдання у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху; завдання у сфері надання допомоги особам, які потребують такої допомоги; здійснення превентивної (профілактичної) та інформаційно – аналітичної діяльності. Крім названого патрульна поліція виконує завдання у сфері взаємодії з населенням та іншими суб'єктами правоохоронної діяльності, а також допоміжні завдання у кримінально – процесуальній та оперативно-розшуковій сфері.

У той же час науковий аналіз вищевказаних завдань та доробків вчених- адміністративістів дає підстави стверджувати, що ключовим напрямом функціонування патрульної поліції є її адміністративна діяльність.

Аналіз останніх досліджень і доктринальних публікацій. Основні засади адміністративної діяльності правоохоронних органів, у тому числі і органів Національної поліції, у різні часи були предметом дослідження таких вчених як С. М. Гусаров, О. І. Безпалова, А. Т. Комзюк, О. А. Присяжнюк, О. Ю. Салманова, В. В. Сокурєнко та інших. Незважаючи на достатню розробленість означеної теми, велика кількість спірних аспектів адміністративної діяльності безпосередньо патрульної поліції є недостатньо розробленими та досі залишаються у колі жвавої дискусії науковців.

Постановка завдання. Метою дослідження є науковий аналіз адміністративної діяльності як правової категорії, її юридична характеристика у призмі функціонування

патрульної поліції, а також визначення відповідної класифікаційної піраміди видів адміністративної діяльності вказаного правоохоронного органу.

Виклад основного матеріалу.

Проблема визначення сутності адміністративної діяльності правоохоронних органів є досить розробленою у науковому полі, при цьому вчені єдині у висновку, що адміністративна правоохоронна діяльність вирізняється за обсягом і змістом виконуваних завдань відповідними органами та підрозділами вказаних органів.

Так, розмірковуючи над генезою адміністративної правоохоронної діяльності О. А. Присяжнюк зазначав, що за своєю сутністю – це специфічна виконавчо - розпорядча діяльність спеціально створених державних органів, їх апаратів, служб і підрозділів щодо організації та практичного здійснення завдань стосовно правоохорони в межах наданих їм повноважень на основі та для виконання законів й інших нормативно-правових актів [1, с. 189].

В свою чергу В. В. Конопльов, аналізуючи адміністративну правоохоронну діяльність, розглядав її як двокомпонентний процес – зовнішній та внутрішньоорганізаційний. Науковець зазначає, що зовнішня компонента означеного механізму уособлюється у врегульованій адміністративно-правовими нормами виконавчо-владній, розпорядницькій діяльності, яка спрямована на забезпечення виконання поставлених перед відповідними органами завдань щодо сприяння реалізації нормативно закріплених прав, сво-

бод та законних інтересів фізичних та юридичних осіб, їх охорону і захист, охорону громадського порядку й громадської безпеки, боротьбу з правопорушеннями тощо [2, с. 19]. Щодо внутрішнього напрямку цієї діяльності можна зауважити, що провідною її метою є упорядкування внутрішньосистемних відносин, які виникають із питань організації самої системи правоохоронних органів, забезпечення необхідних умов для її функціонування [1, с. 190].

Цікаву позицію у визначенні сутності адміністративної правоохоронної діяльності сформулювали П. М. Білий, І. П. Голосніченко та В. Д. Сущенко, які наголошували, що дефініція «адміністративна діяльність» охоплює виконавчо-розпорядчий характер, тому вдаліше було б назвати вказаний різновид діяльності не адміністративно-виконавчою, а правоохоронно-адміністративною. Це зумовлюється й тим, що основний зміст цієї діяльності зводиться до забезпечення функцій щодо охорони адміністративних правовідносин. І, незважаючи на те, що здійснюється правозастосовча діяльність, необхідно підкреслити, що її генеза полягає в обслуговувальному характері, вона виступає засобом забезпечення правоохоронної діяльності [3, с. 6].

Зауважимо, що більшість авторів розглядають адміністративну діяльність, все ж, у призмі поліцейстики, при цьому вона здійснюється в конкретних діях уповноважених на це суб'єктів, які знаходять своє вираження у певних формах реалізації. У юридичній літературі сформувався підхід до визначення форм управлінської діяльності як зовнішнього вираження конкретних

дій, що проводяться з метою практичного втілення поставлених завдань. З огляду на це, змістом кожної з форм діяльності поліції щодо забезпечення прав і свобод людини та громадянина буде сукупність однорідних, конкретних дій поліцейських, пов'язаних зі створенням найбільш оптимальних умов для використання людиною та громадянином своїх прав і свобод і їх належної охорони та захисту [4].

Звертає на себе увагу думка Р. В. Гречанюка, який вважає дещо некоректним безумовне віднесення категорії адміністративної діяльності до поліцейської, адже багато інших публічно-правових сфер наділені схожими ознаками, що свідчить про можливість екстраполяції змісту, ознак, процедур і самої теоретичної конструкції адміністративної діяльності на ці сфери. Автор наголошує, що адміністративна діяльність характеризує систему управлінських, а також похідних і суміжних із ними процедур, необхідних для якісного й ефективного внутрішньоорганізаційного упорядкування процесів персоналом, наділеного владними повноваженнями та компетенцією, спрямованих на реалізацію функцій, досягнення мети та завдань публічного адміністрування у певній сфері [5].

Враховуючи вказані вище наукові думки слід констатувати, що за своєю суттю адміністративна діяльність органів поліції – це задекларована адміністративно - правовими нормами специфічна, виконавчо-розпорядча, підзаконна, державно-владна діяльність з організації та здійснення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і по-

рядку. Метою означеної діяльності є: а) надання поліцейських послуг у сферах охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, забезпечення публічної безпеки і порядку, протидії злочинам та іншим правопорушенням, надання послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги; б) впорядкування внутрішньосистемних поліцейських відносин та забезпечення чіткої організації і функціонування всієї системи підрозділів і служб Національної поліції України [6, с. 16].

Підтримаємо вчених, які основними ознаками адміністративної діяльності органів поліції, у тому числі і патрульної, виокремлюють наступне:

1) урегульованість цієї діяльності нормами адміністративного права. Предметом адміністративно – правового регулювання вказаних норм є суспільні відносини, пов'язані з функціонуванням органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів, уповноважених на здійснення функцій публічного управління. Ці норми права в переважній більшості мають імперативний характер;

2) державно-владний характер. Національна поліція реалізує надані їй повноваження як представник держави. Під час реалізації адміністративної діяльності, поліцейські уповноважені давати обов'язкові для виконання приписи, вказівки та застосовувати, за необхідності, примусові заходи вилучення, які надані державою;

3) організаційно-розпорядчий характер. Організаційна сутність адміністративної діяльності поліції - у спільній цілеспрямованій скоординованій діяльності уповноважених осіб органів поліції щодо вирішення завдань у сфері забезпечення публічної безпеки та порядку, а також функціонування системи органів поліції. Розпорядчий характер адміністративної діяльності полягає в тому, що уповноважені особи органів поліції мають право видавати обов'язкові для виконання підпорядкованими органами та підрозділами, а також фізичними та юридичними особами приписи, вказівки та розпорядження;

4) підзаконний характер. Національна поліція, реалізуючи надані їй повноваження, діє виключно на підставі та в рамках чинних законів та Конституції України. Усі форми та методи адміністративної діяльності органів поліції мають здійснюватися з урахуванням вимог чинного законодавства та відповідати йому;

5) соціальна спрямованість. Поліція, здійснюючи адміністративну діяльність, перш за все надає у визначених законом сферах поліцейські послуги та допомогу особам, які її потребують. Діяльність поліції здійснюється в тісній співпраці та взаємодії з населенням, територіальними громадами та громадськими об'єднаннями на засадах партнерства і спрямована на задоволення їхніх потреб. Крім того, планування службової діяльності органів і підрозділів поліції здійснюється з урахуванням специфіки регіону та проблем територіальних громад [7, с. 17].

У той же час В. М. Бесчасний видами адміністративної діяльності Національної поліції називає елементи, здійснення яких спрямоване на виконання конкретних завдань щодо упорядкування однорідних суспільних відносин, урегульованих окремими нормами адміністративного права і здійснюваних структурними підрозділами або окремими групами підрозділів.

За змістом адміністративну діяльність Національної поліції автор розподіляє на управлінську та юрисдикційну і зауважує, що управлінська адміністративна діяльність Національної поліції за обсягом повноважень і сферою впливу є ширшою за юрисдикційну. Вона пов'язана з організацією правоохоронної діяльності Національної поліції в цілому, тоді як юрисдикційна адміністративна діяльність Національної поліції стосується лише питань притягнення до адміністративної і дисциплінарної відповідальності, розгляду скарг громадян. [8, с. 10]

В свою чергу В. В. Сокурєнко зазначає, що адміністративна діяльність здійснюється за допомогою адміністративно-правових засобів і спрямована на охорону публічного порядку та забезпечення публічної безпеки, а також, на основі діючого законодавства, відносить до основних заходів щодо здійснення адміністративної діяльності органами Національної поліції України наступні:

- здійснення превентивної та профілактичної діяльності, спрямованої на запобігання вчиненню правопорушень;

- виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню адміністративних правопорушень, вжиття у

межах своєї компетенції заходів для їх усунення;

- вжиття заходів з метою виявлення адміністративних правопорушень; припинення виявлених адміністративних правопорушень;

- вжиття заходів, спрямованих на усунення загроз життю та здоров'ю фізичних осіб і публічній безпеці, що виникли внаслідок учинення кримінального, адміністративного правопорушення;

- здійснення своєчасного реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події;

- у випадках, визначених законом, здійснення провадження у справах про адміністративні правопорушення, прийняття рішення про застосування адміністративних стягнень та забезпечення їх виконання;

- доставлення у випадках і порядку, визначених законом, затриманих осіб, які вчинили адміністративне правопорушення;

- вжиття заходів для забезпечення публічної безпеки і порядку на вулицях, площах, у парках, скверах, на стадіонах, вокзалах, в аеропортах, морських та річкових портах, інших публічних місцях;

- регулювання дорожнього руху та здійснення контролю за дотриманням Правил дорожнього руху його учасниками та за правомірністю експлуатації транспортних засобів на вулично-дорожній мережі;

- видання відповідно до закону дозволів на рух окремих категорій транспортних засобів; у випадках, визначених законом, видання та погодження дозвільних документів у сфері безпеки дорожнього руху;

- вжиття всіх можливих заходів для надання невідкладної, зокрема

домедичної і медичної, допомоги особам, які постраждали внаслідок кримінальних чи адміністративних правопорушень, нещасних випадків, а також особам, які опинилися в ситуації, небезпечній для їхнього життя чи здоров'я;

- у межах своєї компетенції, визначеної законом, здійснення контролю за дотриманням вимог законів та інших нормативно-правових актів щодо опіки, піклування над дітьми-сиротами та дітьми, позбавленими батьківського піклування, вжиття заходів щодо запобігання дитячій бездоглядності, правопорушенням серед дітей, а також соціального патронажу щодо дітей, які відбували покарання у виді позбавлення волі;

- вжиття заходів для запобігання та припинення насильства в сім'ї;

- здійснення контролю за дотриманням фізичними та юридичними особами спеціальних правил і порядку зберігання та використання зброї, спеціальних засобів індивідуального захисту й активної оборони, боєприпасів, вибухових речовин і матеріалів, інших предметів, матеріалів та речовин, на які поширюється дозвільна система органів внутрішніх справ;

- вжиття заходів для забезпечення публічної безпеки і порядку під час примусового виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб), а також вжиття заходів, спрямованих на усунення загроз життю і здоров'ю державних виконавців, приватних виконавців та інших осіб, які беруть участь у вчиненні виконавчих дій, здійснення приводу у виконавчому провадженні;

- здійснення розгляду звернень громадян з питань, пов'язаних з діяльністю Національної поліції, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери її управління, тощо [7, с. 10].

Для ефективної реалізації адміністративної діяльності органами поліції, які і для будь-якого іншого виду державної діяльності, важливу роль відіграють принципи її реалізації, адже традиційно під ними закладені фундаментальні ідеї, доктринальні положення, якими відповідні суб'єкти керуються під час виконання службових обов'язків.

На сьогоднішній день на наукових юридичних просторах можна зустріти досить широкий спектр класифікацій принципів адміністративної діяльності Національної поліції, наприклад Д. С. Дронік у своєму дисертаційному дослідженні наводить класифікацію принципів адміністративної діяльності поліції деяких вчених, які пропонують наступний розподіл:

- за сферою правового регулювання, на яку поширюють вплив того чи іншого принципу діяльності; за характером нормативно-юридичного акта, у якому знайшов закріплення той чи інший принцип, за функціональним призначенням та об'єктом відображення; залежно від діалектичного виникнення; за способами правового впливу; залежно від системного обсягу правового впливу; за сферою, об'єктом правового впливу [9, с. 91; 10, с. 4];

- за спрямованістю дії та їх впливу на ефективність діяльності; за ступенем деталізації принципів у

нормах чинних нормативно-правових актів [11; с. 132-133];

- на соціально-правові та організаційні [9, с. 91; 12, с. 293].

В свою чергу С. В. Чирик при класифікації принципів адміністративної діяльності патрульної поліції пропонує об'єднати їх за змістом і сферою поширення: загальноправові принципи – характерні для всіх галузей національного права, у т. ч. і адміністративного; міжгалузеві принципи – закріплені в нормах кількох галузей права, як правило, близьких за змістом; галузеві принципи – закріплені нормами лише адміністративного права [10, с. 20].

Підтримуючи в цілому вищевказану класифікацію деталізуємо, що до загальноправових принципів адміністративної діяльності патрульної поліції слід віднести принцип верховенства права; принцип законності; принцип рівності громадян перед законом; принцип поваги до прав і свобод людини; принцип гуманізму та справедливості; принцип відповідальності держави перед людиною тощо. При цьому до міжгалузевих та галузевих логічно вкладаються публічність, взаємодія з громадськістю, професіоналізм, політична нейтральність, пропорційність, оперативність реагування, субординація, підконтрольність, доцільність, превентивність, службова етика, заборона катувань; невідворотність дисциплінарної відповідальності тощо.

Аналізуючи систему правового регулювання адміністративної діяльності патрульної поліції слід констатувати, що вона має багаторівневу структуру.

На конституційному та законодавчому рівні правовою основою

виступають Конституція України; Закон України «Про Національну поліцію», Кодекс України про адміністративні правопорушення (КУпАП); Закон України «Про дорожній рух»; Закон України «Про звернення громадян»; Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»

На підзаконному рівні важливу роль відіграють такі нормативно – правові акти як: наказ Національної поліції України «Про затвердження Положення про Департамент патрульної поліції» від 06.11.2015 № 73; наказ МВС України «Про затвердження Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі» від 07.11.2015 № 1395; наказ МВС України «Про затвердження Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі» від 13.01.2020 № 13 тощо.

Важливим правовим підґрунтям реалізації адміністративної діяльності патрульної поліції є, також, міжнародні нормативно-правові акти, які ратифікувала Україна, зокрема, положення Європейської конвенції з прав людини (1950 р.), Міжнародного пакту про громадянські і політичні права (1966 р.), а також Кодексу поведінки посадових осіб із підтримання правопорядку (ООН, 1979 р.). Вказані документи засвідчують стандарти застосування сили, затримання осіб, дотримання принципу пропорційності та заборони катувань.

Як вже вище зазначалося, види та напрямки адміністративної діяльності поліції необхідно аналізувати у призмі її розшарування на внутрішньоорганізаційну та зовнішньоорганізаційну.

Внутрішньоорганізаційна діяльність органів поліції стосується регулювання внутрішньосистемних поліцейських відносин і забезпечення чіткої організації та функціонування всієї структури підрозділів і служб Національної поліції України, в тому числі і патрульної поліції. В її рамках реалізуються керівні дії, що направлені на якісний відбір та підготовку особового складу до виконання службових обов'язків, удосконалення їх діяльності, створення належних умов для виконання службових обов'язків та підвищення ефективності діяльності патрульної поліції. Як зазначає С. Чирик, ефективність зазначеної вище діяльності досягається дотриманням відповідних принципів: принципу законності у діяльності патрульної поліції, принципу професійної компетентності, принципу науковості, принципу соціального захисту працівників патрульної поліції, принципу прогнозування та плановості, структурно-організаційного принципу належної службової взаємодії [10].

Відзначимо, що внутрішня адміністративна діяльність патрульної поліції відіграє другорядну функцію та призначена забезпечити належну організацію функціонування внутрішньоорганізаційної системи органів та підрозділів вказаного суб'єкту Національної поліції для якісної та належної реалізації його основного виду діяльності – зовнішньої, у якій

згенеровано основні її завдання та функції, та яка поширюється на громадян та непідпорядковані органи й установи.

Розмірковуючи про значення зовнішньої адміністративної діяльності патрульної поліції, у нагоді станеться думка А. Т. Комзюка, який зазначав, що складна система вказаної діяльності правоохоронних органів реалізується у різних видах правозастосовних дій, а саме: правостановлюючих, правозабезпечувальних, правопримувальних та правовідновлювальних [13, с. 118].

З огляду на вказане та з урахуванням завдань патрульної поліції, які були проаналізовані у попередньому підрозділі, структурно до напрямів зовнішньої адміністративної діяльності патрульної поліції можна віднести наступні: 1) діяльність у сфері охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, профілактики та протидії правопорушень, забезпечення публічної безпеки і порядку; 2) діяльність у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху; 3) діяльність у сфері надання допомоги особам, які потребують такої допомоги; 4) адміністративно – юрисдикційна діяльність.

Висновки. Проведений у статті науковий аналіз дає змогу констатувати, що адміністративна діяльність є ключовим напрямом функціонування патрульної поліції як суб'єкта реалізації правоохоронної функції держави. Вказаний вид діяльності має дуальний характер – зовнішній та внутрішньоорганізаційний, що визначає її комплексність та системний вплив як на сферу публічної безпеки, так і на внутрішню ор-

ганізацію поліцейських підрозділів, що вивчаються.

Адміністративну діяльність патрульної поліції можна детермінувати як специфічну виконавчорозпорядчу, державно-владну та підзаконну діяльність, спрямовану на охорону прав і свобод людини, підтримання публічної безпеки, протидію правопорушенням та забезпечення належної організації функціонування органів і підрозділів патрульної поліції. Зміст вказаної діяльності реалізується через систему форм та методів, урегульованих адміністративно-правовими нормами та наповнених соціальною спрямованістю.

Система адміністративної діяльності патрульної поліції структурується за такими ключовими напрямками: охорона прав і свобод людини, забезпечення публічної безпеки і порядку, безпека дорожнього руху, надання допомоги особам у складних життєвих обставинах, адміністративно-юрисдикційна діяльність. При цьому внутрішньоорганізаційна діяльність вбачається хоч як і допоміжна, але необхідна умова ефективності зовнішньої діяльності, оскільки вона забезпечує належний кадровий, управлінський та організаційний потенціал патрульної поліції.

Список використаних джерел

Присяжнюк О. А. Адміністративно-правове регулювання дискреційних повноважень правоохоронних органів України. дис... док-ра юрид. наук. 12.00.07. Харків, 2025. 491 с.

2. Конопльов В. В. Організаційно-правовий механізм підготовки та прийняття управлінських рішень в адміністративній діяльності органів внутрішніх справ : дис... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2006. 414 с.

3. Білий П. М., Голосніченко І. П., Сущенко В. Д. Адміністративна діяльність органів внутрішніх справ та проблеми її правового регулювання. *Удосконалення правового регулювання адміністративної діяльності органів внутрішніх справ*. Київ: УАВС. 1995. С. 5–10.

4. Гурковський М. П., Єсімов С. С. Основні форми та методи діяльності поліції у сфері забезпечення прав людини та громадянина України. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2016. № 4. С. 171–186.

5. Гречанюк Р. В. Адміністративна діяльність: Загальноконцептуальні аспекти розуміння. *Право і суспільство*. 2019. № 4. С. 173–179.

6. Адміністративна діяльність поліції у питаннях та відповідях : навчальний посібник / за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф., акад. НАПрН України О. М. Бандурки ; [О. І. Безпалова, О. В. Джафарова, С. М. Князев та ін.; передм. О. М. Бандурки]. Харків: ХНУВС, 2017. 242 с.

7. Адміністративна діяльність органів поліції України : підручник / за заг. ред. д-ра юрид. наук, доц. В. В. Сокурєнка; [О. І. Безпалова, О. В. Джафарова, В. А. Троян та ін.; передм. В. В. Сокурєнка]. Харків: ХНУВС, 2017. 432 с.

8. Адміністративна діяльність Національної поліції: загальна частина: навчальний посібник / [В. М. Бесчастний, О. М. Мердова, В. С. Тулінов та ін.]; за ред. В. М. Бесчастного. Кривий Ріг: ДЮІ МВС України, 2017. 188 с.

9. Дронік Д. С. Адміністративно-правові засади діяльності патрульної поліції в Україні. дис. док. ф-фії. 081. Право. Кропивницький. 2023. 241 с.

10. Чирик С. В. Принципи адміністративної діяльності патрульної поліції: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Запоріжжя, 2018. 22 с.

11. Скакун І. В. Принципи діяльності Національної поліції щодо протидії домашньому насильству. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2019. Випуск 1 (26). Том 4. С. 131–134.

12. Шека Ю. Ю. До питання про класифікацію принципів адміністративної діяльності поліції України. *Актуальні проблеми сучасної науки в дослідженнях молодих учених, курсантів та студентів в умовах воєнного стану: тези доповідей всеукраїнської науково-практичної конференції*. м. Харків, 22 черв. 2022 р. С. 492–495.

13. Комзюк А. Т. Адміністративний примус в правоохоронній діяльності міліції в Україні: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2002. 408 с.

Tsyrkulienko Sergii, *Postgraduate Researcher of Kharkiv National University of Internal Affairs*

ORCID: 0000-0002-2945-9099

Concept and Types of Administrative Activity of Patrol Police

The article provides a comprehensive scientific and theoretical analysis of the concept and types of administrative activity of the Patrol Police as a key component in the implementation of the state's law-enforcement function. It is determined that the administrative activity of the Patrol Police has a systemic nature and encompasses both external (law-enforcement, security, jurisdictional) and internal organizational (managerial, personnel-related, regulatory) dimensions, which determines its complexity and multidimensional character. Based on the generalization of doctrinal approaches, the author formulates a definition of the administrative activity of the Patrol Police as a subordinate executive-administrative activity aimed at protecting human rights and freedoms, ensuring public safety and order, preventing and stopping offences, ensuring road-traffic safety, and organizing the proper functioning of police units.

A classification of the main types of external administrative activity of the Patrol Police is provided, including the protection of human rights and freedoms, ensuring public safety and order, implementation of administrative coercive measures, administrative-jurisdictional procedures, and providing assistance to citizens. Particular attention is paid to internal organizational activity as an essential prerequisite for the effectiveness of external law-enforcement measures. The role of normative legal regulation is emphasized, as it defines the limits of police powers and establishes standards of legality, proportionality, and respect for human rights in the course of administrative actions.

The results of the study make it possible to form a coherent understanding of the structural and functional content of the administrative activity of the Patrol Police, which is significant for improving law-enforcement practice and advancing the theory of modern administrative law.

Keywords: *Patrol Police; administrative activity; public safety; public order; administrative coercion; administrative jurisdiction; internal organizational activity; police powers; prevention of offences; human rights protection.*